

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15040

гр. София, 19.08.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 19.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **7126** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. А. М., чрез адвокат Т. И., с адрес: [населено място], [улица], ет. 2 срещу Решение № 7122/18.06.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на молбата чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

Съгласно чл. 38, пар. 2 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, прилагането на понятието за сигурна трета страна се подчинява на нормите на националното право, а именно: а) нормите, които предвиждат съществуването на връзка между кандидата и съответната трета страна, на основание на която е основателно кандидатът да отиде в тази страна; и б) нормите, които се отнасят до прилаганите от компетентните органи методи, с които да се убедят, че понятието за сигурна трета страна може да се приложи спрямо определена страна и определен кандидат. Тези методи предвиждат каузална проверка на сигурността в страната за съответния кандидат и/или определянето от дадена държава-членка на страните, считани като сигурни в общ план.

След преценка на цитираната норма и на обстоятелства и доказателствата, съдържащи се в административната преписка, съдът намира, че следва, за правилното решаване на спора, да изиска от ответника допълнителни доказателства.

Водим от горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

Задължава Председателя на ДАБ да представи по делото в 10-дневен срок от получаване на съобщението, справка, относно това:

1.

международна закрила да се убеди, че понятието за сигурна трета страна може да се приложи спрямо определена страна, в случая Република Турция и спрямо определения кандидат, в случая А. А. М..

2.

сигурността в страната, в случая Република Турция, както и дали кандидатът е бил уведомен, в съответствие с чл. 38, пар. 2, б. „в“ от Директива 2013/32/ЕС – правна норма с директен ефект, че може да обжалва прилагането на понятието за сигурна трета страна поради това, че въпросната трета страна не е сигурна в неговия конкретен случай, както и че може да обжалва наличието на връзка между него и въпросната трета страна в съответствие с буква а).